

Αντιγόνη Καρκανάκη: Η Κρητικοπούλα που παράτησε τη δουλειά της για να σώσει ζωές σε όλο τον κόσμο

/ [Γενικά](#)

Αντιγόνη Καρκανάκη: Μία Κρητικοπούλα στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα

Πριν τέσσερα χρόνια αποφάσισε να παραιτηθεί από την δουλειά της και να προσφέρει στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Έκανε αίτηση στους Γιατρούς του Κόσμου και από τότε προσπαθεί να δώσει τον καλύτερό της εαυτό. “Στην αρχή ξεκίνησα γιατί μου άρεσε, τώρα συνεχίζω γιατί με γεμίζει”, αναφέρει στην συνέντευξη που ακολουθεί στα *prosopakritis*.

Ο λόγος για την Αντιγόνη Καρκανάκη, την Κρητικοπούλα που γυρίζει τον κόσμο με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, έχει δει πολύ άσχημες καταστάσεις ωστόσο αυτό που την σοκάρει είναι η κατάσταση που κυριαρχεί στην Ελλάδα. “Στην Ελλάδα βίωσα εικόνες με νέους στα μηχανάκια να πετροβολούν μια Σύρια έγκυο γυναίκα και μητέρα με τα ανήλικα παιδιά στο λιμάνι ενός νησιού. Η αστυνομία να κοιτάζει αδιάφορα. Με σοκάρει αυτή η εικόνα, δεν μπορώ να το ξεχάσω. Δεν γίνεται

Έλληνες να το κάνουν αυτό” μας εξομολογείται η ίδια.

Πώς προέκυψε η ενασχόλησή σας με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα;

Πριν 4 χρόνια παραιτήθηκα από τη δουλειά μου γιατί τα είχα βαρεθεί όλα. Αυτός ο δυτικός τρόπος ζωής δεν με εξέφραζε. Τότε είχα δει και μία διαφήμιση στην τηλεόραση που αναφερόταν στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα οι οποίοι ζητούσαν εθελοντές. Έκανα αίτηση. Θα πω ψέματα αν ισχυριστώ ότι ξεκίνησα για να σώσω τον κόσμο. Ήθελα απλώς να ταξιδέψω και να κάνω κάτι που με γεμίζει, και οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα ήταν κάτι που με εξέφραζε ως φιλοσοφία. Μου αρέσει η περιπέτεια. Έλεγα ότι δεν κάνω ένα απλό ταξίδι, αλλά βοηθάω όσους έχουν ανάγκη. Όπου κι αν πηγαίνω δεν γνωρίζω απλά την χώρα, κυρίως γνωρίζω την κοινωνία. Στην αρχή ξεκίνησα γιατί μου άρεσε και τώρα γιατί με γεμίζει.

Πόσα χρόνια ασχολείστε με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα;

Ασχολούμαι τα τελευταία 4 χρόνια. Στην αρχή τον πρώτο χρόνο ξεκινάς με ένα βασικό μισθό 600 ευρώ, με όλα τα έξοδα των αποστολών καλυμμένα από εισιτήρια έως και το φαγητό. Ο λόγος που δίνονται αυτά τα χρήματα είναι γιατί εσύ δεσμεύεσαι για κάποιο χρονικό διάστημα με συμβόλαιο. Στη συνέχεια όσο ανεβαίνεις επίπεδο, ανεβαίνει και ο μισθός. Να ξεκαθαρίσω ότι πληρωνόμαστε μόνο στο διάστημα που βρισκόμαστε σε αποστολή.

Τι είναι οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα;

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα (MSF) είναι μια διεθνής, ανεξάρτητη, ιατρική ανθρωπιστική οργάνωση, που παρέχει επείγουσα βοήθεια σε άτομα που έχουν πληγεί από ένοπλες συγκρούσεις, επιδημίες, αποκλεισμό από την παροχή ιατρικής φροντίδας και φυσικές καταστροφές.

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα προσφέρουν βοήθεια με κριτήριο την ανάγκη, ανεξάρτητα από φυλή, θρησκεία, φύλο ή πολιτικούς δεσμούς.

Όταν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα γίνονται μάρτυρες σοβαρών πράξεων βίας, ξεχασμένων κρίσεων ή παρακώλυσης του έργου τους, δύνανται να μιλήσουν δημόσια για αυτά.

Ποια είναι ακριβώς η αρμοδιότητά σας;

Ξεκίνησα σαν διοικητικό προσωπικό στο πεδίο στη πρώτη γραμμή, και σήμερα είμαι οικονομικός συντονιστής αποστολών. Λειτουργούμε ως υποστηρικτικό προσωπικό της ιατρικής ομάδας.

Διαφυλάσσω τα χρήματα που έχουν βρεθεί για την εκάστοτε αποστολή και

διαμορφώνω το budget. Συγκεκριμένα μεταφράζω σε νούμερα πόσο κοστίζει η κάθε αποστολή μας, ώστε να εγκριθεί από τα κεντρικά γραφεία των Γιατρών Χωρίς Σύνορα.

Σε πόσες χώρες έχετε ταξιδέψει μέχρι στιγμής;

Πρόσφατα γύρισα από την τέταρτη αποστολή. Έχω βρεθεί στην Υεμένη, Αιθιοπία, Βόρειο Σουδάν και Τουρκία.

Ποια ήταν η πιο δυνατή σας εμπειρία;

Έχω δει πάρα πολλά σε διάφορες χώρες ωστόσο, το χειρότερο για έμένα είναι αυτό που βλέπω στην Ελλάδα. Την συμπεριφορά των Ελλήνων απέναντι στους μετανάστες. Στην Ελλάδα βίωσα εικόνες με νέους στα μηχανάκια να πετροβολούν μια Σύρια έγκυο γυναίκα και μητέρα με τα ανήλικα παιδιά στο λιμάνι ενός νησιού. Η αστυνομία να κοιτάζει αδιάφορα. Με σοκάρει αυτή η εικόνα, δεν μπορώ να το ξεχάσω. Όχι ότι δεν βλέπω και σε άλλες χώρες να γίνονται παρόμοια περιστατικά απλώς είναι διαφορετικό να το βλέπεις μέσα στο «σπίτι» σου και αλλιώς έξω. Δεν περίμενα να γίνεται κάτι τέτοιο στην Ελλάδα που υποτίθεται ότι είμαστε πολιτισμένοι.

Έχουν υπάρξει περιστατικά με κάποιους να προσπαθούν να σας εμποδίσουν στο έργο σας;

Πρώτα από όλα δεν κάνουμε προσηλυτισμό. Το προσωπικό που προσλαμβάνουμε για να μας βοηθήσει είναι ντόπιο. Εμείς οι ξένοι κάνουμε διοικητικές δουλειές, ακόμα και οι γιατροί πολλές φορές επιβλέπουν. Εκπαιδεύουν τους ντόπιους. Επίσης, προσπαθούμε να κρατάμε μια ουδετερότητα. Επομένως, έχοντας ντόπιο προσωπικό ο κόσμος εμπιστεύεται τους δικούς τους ανθρώπους. Μας αντιμετωπίζουν με ευγνωμοσύνη. Αυτοί όμως που δεν μας θέλουν καθόλου είναι οι κυβερνήσεις.

Για ποιο λόγο;

Αν οι κυβερνήσεις ήθελαν να κάνουν καλό στους πολίτες τους, θα το έκαναν πριν από εμάς. Εκτός από την βοήθεια, που προσφέρουμε κάνουμε και κάποιου είδους παρέμβαση. Ενημερώνουμε τον κόσμο για το τι γίνεται. Φοβούνται, λοιπόν, ότι θα μιλήσουμε, γι' αυτό μας βάζουν εμπόδια. Πολλές φορές δεν μας δίνουν άδειες και μας απειλούν. Μπαίνουν στα γραφεία μας και μας τα κάνουν άνω κάτω. Προσπαθούν να μας διώξουν με κάθε δυνατό μέσο.

Σας φοβίζει αυτό;

Όχι, εγώ προσωπικά δεν φοβάμαι. Έχει τύχει να υπάρξουν απώλειες προσωπικού, αλλά δεν έχω αισθανθεί φόβο εκεί που έχω πάει. Σαφώς, δεν πας με τσαμπουκά για να δημιουργήσεις πρόβλημα. Προσπαθώ για το καλύτερο. Βεβαία δεν έχω τύχει σε πόλεμο, δεν έχω αντιμετωπίσει πολύ ακραίες καταστάσεις.

Πως σας αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι που βοηθάτε;

Είναι περίεργο το συναίσθημα, που αν δεν το έχεις ζήσει δεν μπορείς αν το αντιληφθείς. Για παράδειγμα μπαίνω σε ένα σπίτι Σύριων μεταναστών στην Τουρκία και δεν έχει τίποτα απολύτως μέσα. Οι άνθρωποι στοιβάζονται στο σπίτι για να σωθούν από το πόλεμο και με το που σε βλέπουν προσπαθούν να σε κεράσουν, σου προσφέρουν φιλοξενία χωρίς καν να σε γνωρίζουν.

Αυτοί οι άνθρωποι έχουν βιώσει πολύ πόνο και τους βλέπεις να χαίρονται και να γελάνε με τα μικρά πράγματα. Εκεί συνειδητοποιείς ότι π.χ στην Ελλάδα δεν έχουμε πρόβλημα.

Εσείς έχετε αλλάξει μέσα σε αυτά τα τέσσερα χρόνια;

Βλέπω τον κόσμο διαφορετικά πλέον, πιο αισιόδοξα. Αρχίζεις να εκτιμάς τα μικρά, την κάθε μέρα όπως το να πιες καφέ, να κάτσεις σε μια αναπαυτική πολυθρόνα. Στην Αιθιοπία θυμάμαι μας έφεραν καθρέφτη μετά από δυο μήνες, στην Υεμένη δεν μπορούσα να πιω καφέ. Όταν δεν έχεις βασικά πράγματα, αρχίζεις να καταλαβαίνεις τι έχει αξία τελικά. Τα βλέπω όλα με άλλο μάτι.

Για να ακολουθήσει κάποιος τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα χρειάζεται να έχει κάνει ανάλογες σπουδές;

Χρειάζεται ισχυρή θέληση για να ασχοληθείς με αυτό το πράγμα. Αλλιώς δεν υπάρχει περίπτωση να σε πάρουν, δεν θα σε βάλουν σε τέτοια ψυχολογική διαδικασία. Από εκεί και πέρα χρειάζεται την ανάλογη εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο που πρόκειται να εργαστεί. Εξίσου σημαντικό είναι να έχει το εκάστοτε άτομο ευελιξία και αντοχές για τις ψυχολογικές και σωματικές κακουχίες.

Όποιος μπει στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα πρέπει να ξεχάσει ότι γνώριζε μέχρι σήμερα. Χρειάζεται να θυσιάσει πολλά, όπως την άνετη ζωή. Πρέπει να έχει αρκετή θετική ενέργεια, να είναι έτοιμος για όλα και πάνω απ' όλα να σέβεται την διαφορετικότητα του άλλου.

Είστε από την Κρήτη, πιστεύετε ότι Κρητικοί ασχολούνται με τον εθελοντισμό;

Λείπω πολλά χρόνια από την Κρήτη και δεν γνωρίζω τι κάνουν οι νέοι άνθρωποι. Έχουν πέσει στην αντίληψή μου κάποιες προσπάθειες μη συντονισμένες όμως που έχουν εθελοντικό χαρακτήρα. Ωστόσο, θεωρώ ότι είμαστε πολλά χρόνια πίσω σε αυτό. Εθελοντισμός δεν είναι απλώς να μαζέψω τα σκουπίδια από τις ακτές. Εθελοντισμός είναι τρόπος ζωής σε κάθε έκφρασή της.

Ειρήνη Κ.

Πηγή:prosopakritis.gr